

ŽUPNE OBAVIJESTI

20.9. PONEDJELJAK – Sv. *Andrija Kim Taegon i drugovi; mučenici - spomendan*
– 7.30 + Skupnjak Marija god., Ivan i ob.; Snježana Hižak

21.9. UTORAK – Sv. **Matej, apostol i evanđelist; blagdan**
– 7.30 + Skupnjak Filip i Antonija, roditelji Božak

22.9. SRIJEDA – 7.30 – kapelica: + Jerešić Kata god., Pavao; Mišćević
Milovan i Katarina

23.9. ČETVRTAK – Sv. *Pio iz Pietrelcine, prezbiter; spomendan*
– 7.30 + ob. Hrman Josipa; ob. Kosec Ivana i ob. Lacko Bolte

24.9. PETAK – 7.30 + Mišak Antun

25.9. SUBOTA – 19:00 – skupna sveta misa: (nakane na 3. stranici)

26.9. 26. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 + župna sveta misa

9:30 + Vugrinec Večeslav i Katarina; Mišak Ivan i Franjica

11:00 + Mišak Ana i Antun

Poslije svete mise: sastanak za roditelje ovogodišnjih prvopričesnika

- TISAK: župni listić; Glas koncila
- u srijedu u 20:00 sati: proba župnog zbora.
- sastanak za roditelje prvopričesnika: u nedjelju poslije mise u 11:00 sati.

ŽUPNA KATEHEZA: – 4. razredi (a i b) – utorak – 14:30 sati;

– 5. razredi (a i b) – utorak – 15:15 sati.

– krizmanici: – 8.a raz.: petak – 15:30 sati;

– 8.b raz.: petak – 16:15 sati.

• **OZIV: 1.** Ivica Blaži, sin Blaži Ivana i Marine r. Jambriško, iz župe sv. Ilija (Doljan, Radnička 18); uzima Aleksandru Hrman, kćer Hrman Marijana i Mirjane r. Buhinjak; Ulica Stanka Vraza 18, Trnovec. Vjenčanje će biti 2. listopada 2021. u Trnovcu.

2. Nikola Vugrinec, sin Vugrinec Branka i Ljiljane r. Klekar iz Trnovca (Br. Radića 5), uzima Željku Mišak, kćer Mišak Josipa i Ljubice r. Šamarija, Ulica Stanka Vraza 3, Trnovec. Vjenčanje će biti 2. listopada 2021. u Trnovcu.

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIII.

Broj 43 (662)

19. rujna 2021.

25. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Mudr 2, 12.17-20

Psalam: Ps 54, 3-6.8

Drugo čitanje: Jak 3, 16 – 4,3

Evandjelje: Mk 9, 30-37

Svetost je pustolovina, jedina što postoji.

— **Georges Bernanos**

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Nakon što smo prošle nedjelje slušali evanđelje o Petrovoj ispovijesti vjere i Isusovom pozivu na prihvaćanje križa, evanđelje 25. nedjelje kroz godinu (Mk 9, 30-37) uvodi nas u probleme koji su mučili apostole.

Isus im govori kako Sin Čovječji mora trpjeti i umrijeti da bi treći dan slavno ustao. No, apostoli ne razumiju što to Isus govori. Bili su svjedoci različitih čuda i slušatelji raznih Isusovih propovijedi i ne mogu pojmiti da će Isus trpjeti i umrijeti. Mogli bismo reći da oni to ne mogu razumjeti zbog svojeg ljudskog poimanja, odnosno znaju da je Isus pravednik i da nikome nije ništa loše učinio i s pravom se pitaju zašto bi pravednik morao trpjeti. Iako bi to bilo razumljivo i na neki način prihvatljivo, nastavak evanđelja donosi nam pravi „problem“ koji je mučio apostole. Kada su stigli u Kafarnaum Isus ih pita o čemu su putem raspravljali. Umuknuli su i zasramili se jer su razgovarali o tome tko je od njih najveći. I dok im Isus govori kako će trpjeti, umrijeti i treći dan ustati, oni se brinu o tome tko je od njih veći. Dok im Učitelj govori kako ide u smrt, oni se bore za položaj.

Stavimo se malo u poziciju apostola. I mi se često puta borimo za neki ugled i čast, a zaboravljamo one pokraj sebe, dapače čak ćemo bez problema druge i poniziti, samo da sebe uzdignemo. Mislimo da ćemo položajem nešto postati, sakriti svoje mane i nesavršenosti, ali Isus nas dalje poučava kako uistinu postati najveći. Isus se mogao razbjesniti na apostole i otpustiti ih, ali im daje spasonosnu pouku: „Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!“ Borimo se za položaj, ugled i čast na ovoj zemlji, a zaboravljamo da je ovaj život prolazan, da nas čeka vječnost koju sada ne možemo pojmiti. Zato bismo se trebali brinuti ponajprije za vječni život. Isus nas poziva da postanemo poslužitelji jedni drugima. A kakvi bi trebali biti poslužitelji? Ljubazni, ugodni, točni, iskreni, itd. prema svakome koga poslužuju. Za nas to znači smo jedno, svatko od nas mora biti prema drugome dobar, ljubazan, iskren, velikodušan, bez obzira na to je li nam neka osoba simpatična ili nije. Isus nam ne daje samo upute, daje nam i primjer. On je sam sebe dao za sve ljude, kako za najpoštenijeg čovjeka, tako i za najvećeg zločinca.

Na kraju ovog evanđeoskog odlomka Isus apostolima daje i primjer djeteta. Kada se djeca međusobno igraju, ne pitaju čime se bave čiji roditelji, tko je koliko imućan, tko je od njih iz časnije i uglednije obitelji. Djeca se, za razliku od odraslih, ne bave položajem i čašću, nego jedni druge bez razlike prihvaćaju i igraju se zajedno. Zbog toga nas Isus upozorava da budemo kao djeca, ne da se ponašamo djetinjasto, nego da možemo prihvatiti druge bez obzira na njihov status. Kada je Isus zagrlio dijete, pozvao je i nas da prigrlimo sve one koji su potrebni naše pomoći, sve bolesne i napuštene, sve žalosne i tugujuće i da im upravo mi postanemo poslužitelji koji će im pomagati na putu života. Isus ne želi da se „malo promijenimo“, već da u potpunosti okrenemo novu ploču. Želi nas maknuti od sebičnih i pohlepnih želja i od nas učiniti ljude koji će uvijek biti tu za drugoga, makar nas možda i same mučile brige i tjeskobe. Isus nas želi postaviti na put služenja i ljubavi, na čijem se kraju nalazi vječna domovina. Već kada tim putem hodimo ovdje na zemlji, ispunjamo svoje srce i dušu mirom. Neka nam ova nedjelja i ovi Isusovi poticaji daju da se maknemo od opasnosti samoisticanja i postanemo sličniji Isusu koji je krotka i ponizna srca.

Dominik Hrupek

SVETI MATEJ, 21. RUJNA

Prema Evanđeljima, Sveti Matej je bio carinik, sakupljač poreza na putu koji je kod Kafarnauma prelazio iz Galileje u Siriju, te je pripadao skupini ljudi, koji su bili neumoljivi i često korumpirani, te od ostalih Židova smatrani i obredno nečistima. Obratio se nakon što ga je osobno Isus posjetio i blagovao u njegovoj kući. Spremno se odazvao pozivu, da slijedi Isusa, a prije no što je to učinio, priredio je svečanu gozbu za rođake i prijatelje (usp. Mt 9,9-13).

O sv. Mateju, u puku veoma popularnom svecu, osim onoga u Evanđelju ne znamo mnogo. Od onoga malo što znamo važan je izvještaj crkvenog povjesničara Euzebija, koji kaže da je Matej prije svog polaska na daleko misijsko putovanje propovijedao najprije Hebrejima te im je, prije nego ih ostavi, napisao Evanđelje u njihovu jeziku. Bio je to aramejski jezik, kojim su tada Židovi u Palestini govorili. Euzebije se u svome izvještaju oslanja na stariju vijest u spisima svećenika Papije, koji je kao istraživač veoma pouzdan. On poistovjećuje apostola Mateja s piscem Matejeva evanđelja. Izvornik Matejeva evanđelja nije sačuvan, već samo grčki prijevod. Najstarija svjedočanstva i predaja Crkve pretpostavljaju da je prijevod u potpunosti vjeran izvorniku. Istovjetnost je potvrdila i Papinska biblijska komisija 19. lipnja 1911. godine.

Matej je pisao svoje evanđelje za Židove u Palestini, koji su bili dobro upućeni u Sveto pismo Staroga zavjeta. Njima je htio dokazati da je Isus, Bogom obećani Mesija, te da se u Njemu ostvaruju i obistinjuju sva starozavjetna proročanstva i obećanja. Ta je značajka očita za Matejevo evanđelje od početka do kraja. Rodoslovljem na početku dokazuje da je Isus Davidov potomak po tijelu. Djevičansko Isusovo začeće obistinjuje Izajjino proročanstvo, a rođenje u Betlehemu Mihejino. I tako redom.

O životu sv. Mateja poslije razlaza apostola ne znamo gotovo ništa. Ne zna se točno kamo je pošao naviještati Radosnu vijest, a ne zna se ni za mjesto ni vrijeme njegove smrti. Pa ipak je sigurno da se od god. 954., njegove relikvije nalaze u Salernu. Kako su onamo dospjele, nije poznato. Jedno su se vrijeme te relikvije, zbog teških prilika, čuvale sakrivene, pa su pomalo pale i u zaborav. Ponovno su pronađene oko 1080. god. i položene u crkvu podignutu njemu u čast, koju je osobno posvetio Papa Grgur VII. On je 18. rujna 1080.g., napisao pismo nadbiskupu u Salernu, sv. Alfenu, u kojem mu čestita zbog pronalaska tijela sv. Mateja. To pismo smatraju povijesno značajnim dokumentom. Pobožni puk iz Kampanije u salernitanskoj katedrali još i danas časti relikvije prvog evanđelista.

SUBOTA; 25. rujna: skupna sveta misa: + Videc Pavao, rod. Videc i Vitković; + Florijanić Stjepan, Marija i Slavko; + Roško Petar god. i rod.; + na čast Milosrdnom Isusu; + Mlakar Josipa (ž.), Šagi Drago i Dragica, ob. Šmerek; + Jagačić Mijo god.; + Varadin Antun god., Štefica i Petar Tuđan; + Špicar Mijo, ob. Špicar, Novko Božica, ob. Milana Mišaka; + Tuđan Stjepan i ob.; + Kosec Ivan i Terezija; + Mandić Manda i Pero; + Roško Mario i Josip, rod. i braća Novosel; + Stanislav i Ivkica Vuković; + Skupnjak Ivanka, Bartol i rod.; Rog Ivan; + na čast Pred. Krvi Kristovoj; + Stjepan Grozdek i rod., za ozdravljenje; + Hren Ivanka i Pavao god., Skupnjak Slavko; + Ajhler Josip god.; + Tenšić Vjekoslava; + Višnjic Ivan; + Šmaguc Milana (ž.) i ob.; + Vjekoslav Skupnjak god. i ob. Šmaguc; + Višnjic Mijo i Magdalena, Skupnjak Barbara; + Hrman Josip i Milka, Jagačić Mijo; + Klarić Petar i Anđela; + Hren Josip i Moravec Dragica; + Sv. Ivi – za ozdravljenje; + Katica i Ivan Perši; + za sve pokojne; + Slavica Ružić; + Stanislav Majcen